

Ljetne igre

Povratak u 16. i 17. st. na sjajnom koncertu uz ansambl Antiphonus

DUBROVAČKE LIJETNE IGRE

Uz njih je nastupio i ansambl ranobaroknih puhačkih instrumenata Concerto dei venti, čije je osnivanje potaknula suradnja s Antiphonusom

Jelena Sviben

Na Dubrovačkim ljetnim igrama 11. su kolovoza nastupili ovdajšnjoj publici dobro poznat i omiljen ansambl Antiphonus.

Uz njih je nastupio i ansambl ranobaroknih puhačkih instrumenata Concerto dei Venti, čije je osnivanje prije nekoliko godina potaknula upravo suradnja s Antiphonusom. Ovaj sastav čine dva korneta (Doron Sherwin i Martin Bolterauer) i tri barokna trombona (Cameron Drayton, Keal Couper i Robert Schlegl).

Kao što je istaknuto u programskoj knjizici koncerta, zvukovne karakteristike korneta i trombona bile su u 16. i 17. stoljeću vrlo cijenjene te ih se često uspoređivalo s ljudskim glasom. Te su se kvalitete jasno ču-

le već u skladbi "Canzon bergamasca" Samuela Scheidta, kojom je ansambl Concerto dei venti otvorio čitav koncert. Njihova je izvedba bila okretna i pokretljiva, zaokruženog tona, a peteroglasna imitativna polifonija zvučala je istovremeno kompaktno i prozračno, s vrlo jasnim nastupima teme.

Nošenje s teškoćama

Ansambl je izveo je još i "Canzon a 5" Giovannija Gabrielia, a kornetist Do-

Karakteristike korneta i trombona bile su u 16. i 17. st. vrlo cijenjene te ih se često uspoređivalo s ljudskim glasom

ron Sherwin interpretirao je vlastite diminucije, virtuozne melodijske ornamentacije na temelju Palestrininog madrigala "Io son Ferito". Ako se tijekom večeri katkada i činilo da zvuk puhačkih instrumenata nije bio ujednačene kvalitete, uzrok tomu je zdravstveni problem jednog od članova ansambla koji mu je iznimno otežavao sviranje. Stoga uspješno ostvarenje ovog izuzetno zanimljivog koncerta samo svjedoči o predanosti, kvaliteti i profesionalnosti ovih glazbenika koji su pokazali da se izvrsno nose i s nepredvidivim teškoćama.

Kombinacije glasova

Ansambl Antiphonus oduševio je izvedbom Bachova dvozborno, osmeroglasnog moteta "Singet dem Herrn" u kojem se podijelio na dva sastava od po četiri pjevača. Jasne su i zvučne kolorature, kontrapunktsko tkanje i motivi koji su se poput jeke odbijali od jednog do drugog sastava, dok je u središnjem stavku odlično ostvaren kontrast između koralnog, gustog i viskoznog zvuka jednog te gipkosti i prozračnosti drugog vokalnog sastava. U Monteverdijevom madrigalu "Ecco mormorar l'onde" pokretljivošću i bojom glasova dočarali su slike poput brujanja i ljuljanja valova, jutarnje svjetlosti i ptičjeg pjeva.

Posebnost i poveznicu koncerta činile su raznovrsne kombinacije glasova ansambla Antiphonus s instrumentima ansambla Concerto dei venti. Dva ansambla zajednički su izvela Bachov motet "O Jesu Christ meus Lebens Licht", u kojemu su puhački instrumenti imali ulogu drugog, pratećeg ansambla. U izvedbi moteta "Lobet den Herrn" puhački su se instrumenti stopili s vokalima udvostručujući njihove dionice u završnoj aleluji. U Monteverdijevom madrigalu "Hor che il ciel e la terra" korneti su izvodili dionice inače namijenjene violinama, a madrigal "Die mit Tränen säen" Johanna Scheina ansambl Concerto dei venti izveo je samostalno i time u potpunosti preuzeo ulogu pjevača.

Koncert je završio izvedbom skladbe "Nelle tue braze" renesansnog skladatelja Filipa Vranjanina koja je izvedena kao dodatak. □